

Ковтун Софія Яківна

1922 р.н., жителька с. Бакали,

(запис 2007 р. завідуючої клубом Качан Ю.І.)

По дорогах, я пам'ятаю, валялися люди, ідуть, ідуть, а потім валяться в канаву. Знаю, що в селі були випадки людоїдства. Мати поварила дітей і поїла.

Я на власні очі бачила, що викопувалась яма і туди з возів скидали мертвих, а то й ще живих людей. А державі було однаково, що люди помирають.

Люди приходили в радгоспи, намагаючись врятуватися від голоду. Були випадки, що приходили люди, що довго були без їжі, їх у радгоспі нагодовують, а вони потім помирають.

Сім'я тьоті не пережила голод. Всі померли: і тьотя, і дядько, і всі четверо дітей.

А нас підтримував брат – чи хліба, чи чечевичі, чи жому привозив. Але в батька і мами були вже пухлі ноги і руки.

Допомагав вижити і не померти з голоду частині жителів с. Бакали Денисенко Яків Олексійович, який працював комірником і як міг допомагав людям.